

har man troet, at der burde tilføies, at den skulde meddeles af den samlede Ret. § 23 har foranlediget en Indstilling fra Udvalgets Side, som gaar ud paa, at give denne Paragraph i visse Dele et mere omfattende Indhold, saaledes nemlig, at istedetfor at det hedder „hvorefter ved det paalægges Anklageren at søge de manglende Oplysninger tilveiebragte, hvorefter Sagen foretages,“ skulde hedde: „hvorefter det bestemmes, hvilke Oplysninger bør tilveiebringes og hvorledes dette bør skee. Efterat disse ere erhvervede og, saavidt fornødent gjøres, meddeelte Anklageren og Tiltalte samt dennes Forsvarer, foretages Sagen.“ Naar Loven affattes paa den Maade, saa staaer det Retten frit at afgjøre, ikke blot, hvilke Oplysninger der bør tilveiebringes, men ogsaa i hvilken Form dette bør skee, og dette troer man er rigtigere. — I § 24 omhandles visse Udgifter, som Rigsrettsagerne kunne foranledige, navnlig Salsair til Sagførerne og Godtgjørelse til Vidnerne. Men det er en Selsølgelse, at Rigsrettsager kunne medføre andre Omkostninger, end disse to Slags. Det er dernæst ubestvortligt fornødent at forandre § 24 saaledes, at den i dette Punkt bringes i fuldstændigere Overensstemmelse med den almindelige Lovgivning med de sædvanlige Grundsætninger for Tilkendelse af Actionsomkostningerne, og det har man derfor troet at burde udtrykke ved en Omredaction af en Deel af Paragraphen. Forsaavidt Udskiftet havde stillet de to Alternativer „hvis han ved Dommen findes skyldig“ paa den ene Side, og paa den anden Side „dersom han frifindes“, saa udtømme heller ikke disse to Alternativer, hvad der kan møde, naar Sagen omfatter flere forskellige Postler, idet Domsældelse da kan finde Sted i enkelte Postler, og maaskee Fristielse i andre, hvilket atter kan have Indskydelse paa Tilkendelsen af Aktionsomkostningerne; ogsaa i den Henseende formeente man derfor, at Loven burde være mere omfattende, for at kunne passe paa de forskellige Tilfælde, der kunne møde. Det er med Hensyn dertil, at man har gjort den Indstilling, som foreligger Thinget, med Hensyn til § 24, og hvor man har udtalt, at ikke blot de Udgifter, der ere nævnte i Udskiftet, men disse, i Forbindelse med Sa-

gens øvrige Omkostninger, skulle udredes af den Tiltalte, forsaavidt han efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger findes pligtig at tilsvare dem, men at de i modsat Fald, saavel som naar han ikke formaaer at udrede det Idømte, skulle afholdes af Statskassen. — Ved § 25 har man kun villet tilføie, at Domsacten skal forsynes med Rettens Segl, hvilket vel er Noget, der følger af sig selv, men dog ikke er overflødig at nævne i Loven. — § 26 har ikke foranlediget nogen Indstilling. — Jeg skal endelig tilbagefalde i Forsamlingens Erindring, hvad jeg nævnte ved Sagens første Behandling, at det kunde være et Spørgsmaal, om der ikke i Loven burde optages en Bestemmelse om Indberetning ex officio, naar den maatte affige Dom i nogen Livsag, for der ved at give Anledning til, at Kronen kunde tage Forholdsregler med Hensyn til Spørgsmaalet om Benaadning; det er en Fremgangsmaade, der er sædvanlig ved Høiesteret. Det er ganske vist, at, om det end ikke var lovbestemt, vilde, naar et saadant Tilfælde frembød sig, Justitsministeriet dog vistnok forlange en Erklæring i den Henseende af Rigsretten; men naar Rigsretten imidlertid havde opløst sig, kunde det dog have sine Vanskeligheder at faae denne Erklæring, og fra dette sidste Synspunkt kunde der derfor maaskee være Anledning til at optage en saadan Bestemmelse i Loven.

Justitsministeren: Forsaavidt Ingen af Thingets ærede Medlemmer vil tage Ordet, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke ved dette Afsnit har fundet nogen Bemærkning af Bigtighed at gjøre ved Udvalgets Ændringsforslag. De Anskuelse, hvorfra Udvalget er gaaet ud med Hensyn til Forslagene under Nr. 62 og 77, synes mig i det Hele taget at stemme overens med de Anskuelse, der ligge til Grund for de Ændringsforslag, som Udvalget allerede tidligere har foreslaaet til de foregaaende Paragrapher, og jeg skal derfor ikke yderligere tilhøre den Meningsforskjel, jeg allerede tidligere har udtalt mig om, at der finder Sted imellem de Anskuelse, der have ligget til Grund for Lovudskiftets Affattelse og de af det ærede Udvalg gjorte Ændringsforslag.

Voigt: Jeg skal med Hensyn til Sagens Omkostninger tillade mig at henlede det ærede